

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 15. Reformationis articuli a summo Pontifice propositi ac confirmati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

ut unacum præcipuis Hispaniæ Archi-
episcopis atque Episcopis summum Pon-
tificem sollicitaret, quatenus ea, quæ
ad restaurandam Ecclesiæ disciplinam
necessaria viderentur, Apostolica fir-
maret Constitutione.

Sæc. XVIII.
A. C. 1723.

§. XV.

*Reformationis articuli a summo Pon-
tificæ propositi ac confirmati.*

Lubenti animo Cardinalis precibus *Bull. magv.*
cessit Philippus Rex, ad cujus si- *Const. I.*
mul & Archiepiscoporum, ac Hispaniæ *Bened. XIII.*
Præfulum vota inclinatus Pontifex *pag. 472.*

specialem erexit Congregationem, in
qua omnia ad revocandum veteris di-
sciplinæ vigorem necessaria decerne-
rentur. Id ergo, postquam a præfatæ
Congregationis Patribus ea, qua par-
est, maturitate præstitum erat, Ponti-
fex eorum decreta rata habuit, & die
decima tertia Maij Constitutione sua ro-
boravit. Erant autem decreta sequentia:

I. „Cum a Patribus Concilii Tri-
dentini Divino afflante spiritu, sapien-
tissime animadversum fuerit, quantum
Christianæ Reipublicæ intersit accu-
ratum haberi delectum circa eos, qui-
bus sacra Ministeria sunt committen-
da, & in quorum vitam cæteri fide-
les jugiter oculos conjicientes sum-
pturi

Sæc. XVIII ,pturi inde sunt exemplum, quod in
 A. C. 1723 „tentur: proptereaque provide ab
 „dem Patribus cautum fuerit Ecclesie
 „sticæ Militiæ per primam tonsuram
 „adscribendos nonnisi illos esse, qui
 „probabilem præbeant conjecturam
 „se non sæcularis Judicii declinandi
 „consilio, sed sincero animo præstanti
 „fidelem cultum, ac servitium Deo
 „hoc vitæ genus elegisse: volumus, ut
 „pro tutiori ipsius Conciliaris sanctionis
 „executione, ab omnibus Regnorum
 „Hispaniarum hujusmodi Archiepiscopis
 „pis & Episcopis, non alii ad primam
 „Tonsuram in posterum admittantur,
 „quam quibus Ecclesiasticum aliquod
 „beneficium statim conferendum sit
 „aut quos constiterit literarum studio
 „operam sic dare, ut quasi in via ad
 „Ordines, tum minores tum etiam
 „deinde majores suspiciendos verum
 „videantur, vel demum quos videtur
 „expedire alicujus Ecclesiæ servitium
 „vel Ministerio deputari.,

II. „Et tam in his, qui ad primam
 „tonsuram quam in aliis, qui promeriti
 „veri ad Ordines etiam minores optaverint,
 „verint, omnino servetur pariter regulam
 „ab eodem Concilio Tridentino traditam
 „nimirum, ut nullus ordinetur, qui
 „judicio sui Episcopi, non sit utilis
 „aut necessarius suis Ecclesiis, quique

„illi Ecclesiæ, aut pio loco, pro eius Sæc. XVIII.
 „utilitate, aut necessitate assumitur, A. C. 1723.
 „mox adscribatur, ubi reipsa functiones
 „muneri suo consentaneas exercent.
 „Quod si qui modo reperiantur vel Cle-
 „ricali tonsura jam initiati, vel ad Or-
 „dines sive minores sive maiores jam
 „prompti, qui nulli certæ Ecclesiæ,
 „vel loco pio adscripti fuerint: Epi-
 „scopi adscriptionem huiusmodi vel a
 „seipsis, vel a Prædecessoribus suis
 „omissam, statim suppleant, non mi-
 „nus quoad omnes in Majoribus ordi-
 „nibus, etiam Presbyteratus, consti-
 „tutos, quam quoad eos, qui vel pri-
 „ma tonsura sola, vel minoribus Ord-
 „nibus initiati, beneficium tamen Ec-
 „clesiasticum possident. Ex reliquis
 „autem, ut præfertur, vel sola prima
 „Tonsura insignitis vel in minoribus
 „ordinibus constitutis, sed beneficio
 „carentibus, non nisi eos adscribant,
 „quos Ecclesiis suis utiles, vel neces-
 „sarios esse Judicaverint. Cæterum
 „antedictæ adscriptionis executionem
 „differri posse per aliquod temporis
 „spatium, quod ipsis Episcopis conve-
 „niens videbitur, permittimus quoad
 „eos, qui a Diæcesi, in qua Tonsu-
 „ram, vel ordines susceperunt, causa
 „addiscendi literarum scientias, in ali-
 „qua publica Universitate, vel Gym-
 „nasio,

Sæc. XVIII. ,natio, sive ex alia rationabili causa
 A. C. 1723. ,a suo Episcopo approbata, vel ap
 ,probanda, absentes reperiantur.

III. „Cum autem Clerici, qui in
 „Episcopalibus Seminariis educantur,
 „ut commodius ad literarum, sacrarum
 „que rerum studium operam conferre,
 „aliisque a Concilio Tridentino præ
 „scriptis addiscendis magis assidue
 „cumbere possint, teneantur juxta
 „jusdem Concilii decretum diebus tan
 „tum festis cathedrali, aliisque loci Ec
 „clesiis inservire: hanc quidem serviti
 „per eos obeundi rationem servari in
 „omnibus Hispaniarum Diæcesibus, nec
 „non ipsos generalibus dumtaxat totius
 „Cleri supplicationibus, sive Proce
 „sionibus interesse volumus & man
 „damus; sublata quacunq; majores
 „servitii consuetudine etiam immemora
 „bili, postpositaque etiam quacunq;
 „Appellatione aut inhibitione. Si quod
 „autem seminarium reperiatur, cujus
 „fundatione aliter cautum esset ob ab
 „jectam gravioris servitii legem ab illis
 „qui seminarium ipsum fundaverit seu
 „dotaverit, vel ei piam aliquam largi
 „tionem contulerit, Episcopi ad Nos
 „& pro tempore existentem Romanam
 „Pontificem id referant, ut desuper
 „opportune provideri valeat.”

IV. Præterea cum maxime deceat Sæc. XVIII. A. C. 1723.
 „eos, qui propius ad sacratissima My-
 „steria accessuri sunt, ultra cætera re-
 „quilita, congruenti etiam pollere
 „scientia, qua præditi viam salutis in-
 „dicare aliis Christifidelibus possint:
 „Episcopi nonniti eos ex Clero tam
 „seculari quam Regulari ad sacros Or-
 „dines admittant, quos ob scientiam
 „aliasque qualitates eo gradu vere dig-
 „nos per diligentem Inquisitionem,
 „compererint, adeo ut satis non sit
 „illos, qui promoveri ad Ordines præ-
 „dictos optant, linguam latinam in-
 „telligere, Catechismo instructos esse,
 „atque apte respondere quæsitis circa
 „ordinem suscipiendum sibi in examine
 „propositis. Qui vero ad Presbyteratum
 „erunt assumendi, idonei prius per
 „accuratum similiter examen compro-
 „bentur ad Ministranda Sacramenta,
 „& ad populum docendum ea, quæ
 „scire omnibus necessarium est ad sa-
 „lutem: quod quidem ut recte præstari
 „possit, eosdem Episcopos in Domino
 „hortamur, ut quantum fieri potest,
 „eos tantum ad sacerdotium assumant,
 „qui saltem Theologiæ moralis com-
 „petenter periti sint. „
 V. „Quod si Domicilium in una
 „diœcesi habentes, beneficium vero in
 „altera, ordinari ad ejusdem beneficii
 „titu-

Sæc. XVIII. titulum optaverint ab Episcopo, in ce
 A. C. 1723. jus diæcesi beneficium hujusmodi
 tum est: Episcopus Domicilii debet
 eos, si in suam diæcesim reverti
 sunt, super scientia, vel idoneitate
 minare ante concessionem literarum
 testimonialium super eorum natalibus
 ætate, moribus, & vita juxta Consti
 tutionem fel. rec. Innocentii Papæ XI
 Prædecessoris Nostri, quæ incipit
 culatores obtinendarum, addito
 que compertæ idoneitatis testimonio
 in iisdem literis: hæcque concedi non
 latenus debeant, si antedicto
 mine tanquam habiles approbati
 fuerint, iisque juxta præmissam
 mam non impetratis, minime possunt
 ab alio Episcopo, cui etiam ratio
 obtenti beneficii subjecti sunt, ad
 dines promoveri, sique secus
 ordinans quidem a collatione ordinum
 per annum, ordinatus vero a susce
 ptorum ordinum executione, quam
 diu proprio Ordinario videbitur exp
 dire, eo ipso sit suspensus, aliisque
 super gravioribus pœnis pro mo
 culpæ Nostro & pro tempore existen
 tis Romani Pontificis arbitrio im
 gendis uterque subjaceat: cumque
 tiam juxta memoratam Innocentii
 Prædecessoris Constitutionem ratio
 ac titulo beneficii in aliena Diæcesi

„obteni non aliter liceat Ordines ab Sæc. XVIII.
 „Episcopo ejusdem Diæcesis suscipere, A. C. 1723.
 „quam si beneficium prædictum sit ejus
 „reditus, ut ad congruam vitæ susten-
 „tationem, detractis oneribus, per se
 „sufficiat, declaramus, sufficientiam
 „hujusmodi præfiniendam esse, non
 „juxta taxam synodalem, sive morem
 „pro promovendis in sacros ordines vi-
 „gentem in loco prædicti beneficii (nisi
 „tamen illud continuam & præcisam
 „residentiam requirat) sed juxta ta-
 „xam, vel ea deficiente, juxta morem
 „in alio loco Domicilii vigentem.,

VI. „Porro ad sartam testamque
 „servandam Ecclesiasticam disciplinam
 „non minus momenti habet, quod Cle-
 „ricali militiæ nomen dare non per-
 „mittatur iis, qui haud satis idonei
 „sint, quam quod eidem militiæ
 „jam adscripti laudabilem vivendi ra-
 „tionem sectentur, eamque morum ex-
 „hibeant Innocentiam, quæ sanctitati
 „suscepti instituti respondeat, multo-
 „que magis, quod abstineant iis, quæ
 „a sacris Canonibus jure meritoque ve-
 „rita sunt, uti prorsus indigna homini-
 „bus tabernaculum Domini inhabitan-
 „tibus, & venerando altaris Ministerio
 „dedicatis. Statuimus propterea, at-
 „que decernimus, quod, qui sunt Cle-
 „rici, aut prima tonsura, aut ordinibus
Hist. Eccles. Tom. LXXI. M m mi-

Sæc. XVIII „minoribus initiati, nullumque Eccle-
A. C. 1723 „siasticum beneficium possidentes, qui
 „neglectis Concilii Tridentini decretis,
 „habitum Clericalem, ac tonsuram non
 „deferant, vel si etiam deferant, non
 „tamen certæ Ecclesiæ, ac loco p[ro]p[ri]o
 „cui ex mandato Episcopi adscripti fue-
 „rint, inserviant, sive in seminariis
 „Ecclesiastico, vel in aliqua schola aut
 „Universitate de licentia sui Ordinis
 „non versentur; Episcopi, nulla etiam
 „præmissa monitione, eos Privilegio suo
 „privatos declarent, eorumque adscri-
 „ptionem servitio certæ Ecclesiæ antea
 „factam deleri jubeant. 'Sique ii me-
 „liorem vitæ rationem non inierint, ad
 „etiam si tales sint, quos ex propriis
 „Culpa efficiendos idoneos promotio-
 „ad sacros ordines sperari nequeat.
 „iidem Episcopi servata forma a legi-
 „bris Canonibus tradita, ad privatio-
 „nem aliorum Clericalium Privilegio-
 „rum contra ipsos procedant. Ubi ve-
 „reperiantur Clerici capellanas, vel
 „beneficia cujuscunque etiam tenuerunt
 „reditus, obtinentes, quorum improba
 „vita aliis offensionem præbens detrahenda
 „potius quam ædificet, vel concubito-
 „rii, aut læneratores, vel ebrietatis
 „ludisve alearum dediti vel sutores
 „xarum, vel negotiatores, vel ar-
 „gestantes, & incertis sedibus vagantes

„vel clericalem habitum tonsuramque Sæc. XVIII.
 „non deferentes, vel Ecclesiastica im- A. C. 1723.
 „munitate in fraudem tributorum &
 „vectigalium a Laicis non exemptis
 „solvendorum temere abutentes, vel
 „qui demum similia, aut majora cri-
 „mina patrantes numero magis, quam
 „merito ad Ecclesiam pertinere visi
 „suerint, Episcopi, præmissis tamen
 „necessariis monitionibus, servatisque a-
 „liis de jure servandis, contra ipsos ad
 „pœnas a Romanis Pontificibus Præ-
 „decessoribus Nostris & a sacris Con-
 „ciliis impositas & etiam ad privati-
 „onem beneficiorum, Capellaniarum &
 „Ecclesiasticorum officiorum in omnibus
 „illis casibus, in quibus prædicta Pri-
 „vatio a sacris Canonibus est imposita,
 „humanis quibuscunque rationibus post-
 „habitis, procedant, memores se ipsos
 „neglectæ subditorum emendationis
 „condignas, Deo vindice, pœnas per-
 „soluturos. „

VII. Sed & cum personæ Ecclesia-
 „sticæ nunquam satis in obsequiis su-
 „premo Numini exhibendis, iisque
 „præstandis, quæ eorum statui consen-
 „tanea sunt, exerceri valeant, pluri-
 „mum in Domino commendamus pium
 „morem in plerisque Hispaniarum diœ-
 „cesibus vigentem, ut Clerici tam in
 „minoribus Ordinibus constituti atque
 „etiam

Sæc. XVIII. „etiam Presbyteri, tametsi beneficia
A. C. 1723. „vel officia Ecclesiastica non habentes,
 „superpelliceo induti in Ecclesiis, quibus
 „adscripti fuerint, Missæ con-
 „tuali cum cantu celebratæ, necnon
 „primis & secundis vesperis officii die-
 „bus Dominicis, aliisque festis assistant.
 „Quin imo enixe hortamur, ut Episcopi
 „scopi aliarum diæcesum, in quibus
 „mos ille institutus hæcenus non fuerit,
 „rit, id in posterum servari ce-
 „rent in omnibus, ac insuper satagant,
 „ut omnes Ecclesiastici prædicti etiam
 „collationibus habendis coram paro-
 „chis suis, vel aliis ab Episcopo depo-
 „sitis super casibus conscientie for-
 „mæ concernentibus & super Ritibus
 „Cæremoniis sacris interfint. „

VIII. „Et quoniam in prædictis His-
 „paniarum Regnis reperiri intelleximus
 „beneficia & Capellanas etiam de
 „jure Patronatus vel Ecclesiasticorum
 „vel Laicorum, nullo tamen certo pro-
 „ventu instructas, vel adeo tenui,
 „nec ad dimidiam, nec ad tertiam par-
 „tem congruæ pro Clericis ad sacros
 „studios promovendis necessariæ alie-
 „rentur; malis haud quidem levibus in-
 „terruptis occurrere cupientes
 „statuimus & mandamus, quod Episcopi
 „scopi ad beneficiorum, & Capellanas
 „rum, quæ nullum certum redditum

„habent, suppressionem statim deve- Sæc. XVIII.
 „niant. De aliis vero beneficiis, & A. C. 1723
 „capellaniis, quarum certus annuus
 „fructus ad memoratam saltem tertiam
 „congruæ partem non ascendit, decer-
 „nimus nulli in posterum conferendam
 „esse primam Tonsuram ratione juris as-
 „sequendi aliquod ex dictis beneficiis &
 „capellaniis. Utque Patronatum Jura,
 „quantum fieri possit, salva remaneant,
 „liceat Patronis tam Ecclesiasticis,
 „quam Laicis ad dicta beneficia & Ca-
 „pellanias nominare, non tamen veluti
 „ad beneficia Ecclesiastica requirentia
 „in nominandis primam tonsuram, sed
 „tanquam ad legata pia, & nominati
 „tamen si primam tonsuram non haben-
 „tes, ea retinere possint uti pia legata
 „cum onere adimplendi omnia onera
 „a fundatoribus injuncta.,

IX. „Non sine gravi Nosri dolore
 „etiam accepimus, quod, quamquam
 „Tridentina Synodus decreverit om-
 „nes, qui Parochiales, vel alias cu-
 „ram animarum annexam habentes Ec-
 „clesias quocunque modo retinent, de-
 „bere diebus saltem Dominicis, & fe-
 „stis solemnibus plebes sibi commissas
 „pro sua, & earum capacitate pascere
 „salutaribus verbis, docendo ea, quæ
 „Christifideles ad salutem scire oportet,
 „ac explicando Divinæ legis præcepta.

Sæc. XVIII. „Fideique dogmata, puerosque epi-
 A. C. 1723. „dem fidei rudimentis imbuendo,
 „brevi faciliq[ue] sermone vitia deno-
 „tando, quæ declinare & virtutes
 „quas sectari oporteat, nihilominus
 „nonnulli Parochialium Ecclesiarum
 „Rectores, hæc, quæ suarum parochiarum
 „adeo sunt, prætermittant, culpa
 „hujusmodi a se amoliri nitentes,
 „prætextu immemorabilis, sed quæ
 „dem pravæ consuetudinis, vel quæ
 „hoc ab ipsis præstari necesse non
 „deatur, suppetente nimirum copia
 „liorum habentium sacras conciones
 „aliis Ecclesiis, itemque imbuentibus
 „pueros Mysteriis fidei, vel in scholis
 „vel in compitis. Ne itaque sub
 „istarum aliarumque similium excusa-
 „tionum prætextu tanta Christiani-
 „Reipublicæ perniciēs struatur, dilige-
 „præcipimus singulis Hispaniarum
 „ Archiepiscopis & Episcopis, ut omnia
 „efficiant, quod omnes ii, qui animarum
 „curam gerunt, munia præstare
 „per seipfos, vel, si legitime impe-
 „dierint, per alios idoneos diligen-
 „te exequantur. Si vero aliqui non
 „habiles ad illa obeunda reperiantur,
 „iidem Archiepiscopi & Episcopi
 „alios a se deputandos sumptibus
 „parochiarum minus idoneorum oportet
 „suppleri curent, & in posterum
 „procuranda, quibus animarum cura im-

„net, nonnisi vere idoneis ad memo- Sæc. XVIII
 „rata officia per seipfos adimplenda A. C. 1723
 „conferantur. „

X. „Præterea, ne Constitutionis
 „sancti Pii quinti etiam Prædecessoris
 „Nostri, in qua taxatur congrua fru-
 „ctuum portio Vicariis perpetuis ani-
 „marum curam exercentibus assignanda,
 „interpretationem ab ejus sententia a-
 „lienam fieri contingat, declaramus
 „Constitutionem illam pertinere dum-
 „taxat ad Vicarios perpetuos illarum
 „Ecclesiarum Parochialium, quæ aliis
 „Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Be-
 „nificiis, & locis pijs unitæ sint: nec-
 „non portionem annuam fructuum, quæ
 „ibidem statuitur assignanda ipsis Vica-
 „riis in summa non majori, quam quin-
 „quaginta scutorum, intelligi debere
 „de scutis argenteis juliorum de-
 „cem monetæ Romanæ pro quolibet
 „scuto. „

XI. „Quoties itaque in aliis Paro-
 „chialibus Ecclesiis, quæ ut præfertur,
 „unitæ non sint, oportuerit ex aliqua
 „justa causa provideri per Coadjutores
 „Parochorum, aut per vicarios tempo-
 „rarios; curæ erit Episcopis pro data
 „sibi a Tridentina Synodo potestate
 „partem fructuum prædictis Coadjuto-
 „ribus, aut Vicariis assignandam de-
 „terminare in ea quantitate, quæ pro
 „suo prudenti arbitrio, & Conscientia

M m 4

„con-

Sæc. XVIII. „conueniens videbitur, ratione vi-
 A.C. 1723. „licet habita reddituum, & Emolumen-
 „torum Ecclesiæ Parochialis, in quibus
 „deputati fuerint, necnon inspectis con-
 „ditionibus loci, numero animarum
 „qualitate laboris, & qualitate impe-
 „sarum, quas commissi officii necessitas
 „postulaverit. „

„Quod si Parochi ab Episcopis nomi-
 „nati, congruo iisdem termino pro-
 „fixo, Coadiutores, sive Vicarios tem-
 „porarios, quoties opus fuerit, ab-
 „sente neglexerint, poterunt ipsi Epi-
 „scopi eos, quos huic muneri idoneos
 „censuerint, auctoritate propria depu-
 „tare cum assignatione antedictæ por-
 „tionis fructuum, & nihilominus
 „etiam prædicti Coadiutores, aut Vi-
 „carii temporarii a Parochis nomi-
 „nati, vel assumpti fuerint, de eorum ido-
 „neitate Episcopis constare per examina-
 „tionem, debeat, antequam ad exercitium
 „mittantur: nec satis sit, quod
 „Confessiones audiendas antea fuerint
 „approbati, nisi aliis etiam qualita-
 „tibus ad curam animarum recte ex-
 „candam opportunis præditi noscantur,
 „quibus si careant, nec Parochi de-
 „putari, intra alium similem terminum ab Epi-
 „scopis præfigendum alios vere idoneos
 „nominauerint, tunc pariter ad ipsos
 „Episcopos libere spectet deputatio

„dicta congruæ assignatione, nec ulla Sæc. XVIII.
 „parochorum contradicção, aut exem- A. C. 1723
 „ptio, aut appellatio aut cujuscumque
 „Judicis inhibitiõ executionem depu-
 „tationis, & assignationis certæ partis
 „fructuum in casibus præmissis suspen-
 „dere possit, itemque non obstante qua-
 „libet contraria consuetudine etiam im-
 „memorabili. „

XII. „Verum quia non satis anima-
 „rum curæ & necessitatibus quandoque
 „consultum est per hoc, quod ad ob-
 „eunda Parochialia munia alii sacerdo-
 „tes Parochis adjungantur, sed ma-
 „jora remedia adhiberi oportet, quo-
 „ties nempe ob locorum distantiam,
 „sive itineris difficultatem Parochiani
 „sine magno incommodo pro Sacramen-
 „tis percipiendis, divinisque officiis
 „audiendis accedere ad Ecclesiam Pa-
 „rochiam nequeant, tunc quidem
 „meminerint Episcopi, licere sibi pro
 „suo arbitrio, invitis etiam Rectoribus
 „vel intra easdem Parochias destinare
 „alias Ecclesias, in quibus sacerdotes
 „Parochorum Coadjutores Sacramenta
 „ministrant, & divinum cultum exhi-
 „beant, vel novas parochias novasque pa-
 „rochiales Ecclesias a veteribus distinctas
 „constituere, iisque novos Parochos præ-
 „ficere, assignata ex redditibus ad vete-
 „rem parochialem Ecclesiam quomodo-

M m 5

„cua-

Sæc. XVIII, cunq̄ue pertinentibus convenienti po-
A. C. 1723. „tione ad victum eorum, qui, velut
 „quam Coadjutores in dictis aliis Ec-
 „clesiis deputati, vel tanquam distric-
 „& independentes Parochi curam ac-
 „tuarum exercuerint; nulla ad pre-
 „missa impedienda suffragante appo-
 „sitione, aut inhibitione.,

XIII. „Cum ad præscriptum quod
 „que Tridentinæ Synodi Episcopis is-
 „nor tribuendus sit, qui eorum dis-
 „tanti convenit, eisq̄ue in choro &
 „Capitulo, in Processionibus & aliis
 „actibus publicis primus locus esse de-
 „beat, & præcipua omnium rerum
 „gendarum auctoritas, mandamus
 „religiose, ac perpetuo observari
 „omnibus actibus adeo iustæ huius-
 „modi præeminentia & auctoritati con-
 „sentaneis, non obstantibus Privilegiis
 „etiam ex fundatione competentibus
 „consuetudinibus etiam immemorabilibus,
 „sententiis, Juramentis, & obli-
 „gationibus, quæ suos tantum obligent
 „auctores.,

XIV. Præterea, ut claustralis quæ
 „que disciplinae vigor illibatus per-
 „sistat, Pontificiæ Nostræ sollicitudini
 „partes etiam duximus interponendas
 „Cum itaque experientia competens
 „fuerit, quantum detrimenti illi afferatur
 „ex quo plures ad religiosum habitum
 „admittantur, quam vires redditum

„tiantur; moderno, ac pro tempore Sæc. XVIII.
 „existenti nostro & Apostolicæ Sedis in A. C. 1723.
 „iisdem Hispaniarum Regnis Nuntio
 „per præsentem committimus, & man-
 „damus, ut curet, & vigilantiam ad-
 „hibeat, ne contra præscriptum me-
 „morati Concilii Tridentini in Mona-
 „steria, conventus & domos, tam vi-
 „rorum quam mulierum, sive bona im-
 „mobilia possideant, sive non possideant,
 „major numerus recipiatur, quam qui
 „vel ex proventibus propriis ipsorum
 „Monasteriorum, conventuum, aut
 „dorum' vel ex consuetis Eleemo-
 „synis, aliisque quibuscunque obven-
 „tionibus, in commune tamen confe-
 „rendis, commode possit sustentari.,

XV. „Quoties vero Regulares ad
 „Ordines erunt promovendi, servetur
 „omnino decretum Congregationis Car-
 „dinalium Concilii Tridentini interpre-
 „tum a piæ memoriæ Clemente Papa
 „VIII. Prædecessore etiam Nostro con-
 „firmatum die 15. Martii 1596. quo san-
 „citur, non ad alium, quam ad Episco-
 „pum Diæcesanum, literas dimissorias
 „pro eorumdem Ordinum susceptione a
 „suis Superioribus esse dirigendas, præ-
 „terquam in casu, quo Diæcesanus a
 „Diæcesi abesset, vel ordinationes non
 „esset habiturus, quo etiam casu in li-
 „teris dimissoriis ad alium Episcopum
 „dirigendis expressa fieri debeat men-
 „tio,

Sæc. XVIII. „tio, vel in prædicta Episcopi Diæce-
 A. C. 1723. „sani absentia, vel de illa alia causa
 „videlicet, quod ordinationes non
 „habiturus, exceptis tamen quoad præ-
 „dicta Regularibus illis, quibus præ-
 „speciale Privilegium a Sede Apostolica
 „post Concilium Tridentinum fuerat
 „concessum, ut a quolibet Catholico
 „Antistite Ordines suscipere possint,
 „per quo indulto nihil per præsentem
 „innovare intendimus. Noverint
 „tem Episcopi se debere per semetip-
 „sæ, secluso ægrotationis casu, Ordines
 „ferre & sacrorum ordinum collationem
 „nem statutis a jure temporibus ad
 „Cathedrali Ecclesia, vocatis & adhibitis
 „tibus Canonicis, publice esse habenda
 „dam, vel si in alio Diæcesis loco, sed
 „per tamen in Ecclesia quantum loci
 „poterit digniori, & præsentem Clero
 „ejusdem loci. Ne vero incertitudo
 „an ipsi ordinationes sint habituri,
 „mis grave afferat incommodum prom-
 „vendis, varia Diæcesis loca in
 „tantibus, per mensem ante singulis
 „vicibus publico edicto ab ipsis Episcopis
 „scopis denantietur, se ordinationes
 „esse habituros, adeo ut quoties denan-
 „tatio hujusmodi facta non fuerit, illi
 „satis intelligant Regulares, Episcopi
 „Diæcesanum ordinationes ea vice
 „nime esse habituram, sibi que idcirco
 „licitum futurum Ordines ab alio Episcopo
 „scopis

„scopo suscipere cum literis dimissoriis ^{Sæc. XVIII.}
 „suorum Superiorum ad eum directis, ^{A. C. 1723.}
 „servata in iis forma superius expressa. „

XVI. „Episcopi in omnibus Mulie-
 „rum Monasteriis sibi subjectis ordina-
 „ria, in aliis vero exemptis auctoritate
 „Sedis Apostolicæ inconcusse observari
 „curent, quæ circa sanctimonialium
 „Clausuram, vetitumque in dicta Mona-
 „steria ingressum, tam in Decretis Tri-
 „dentinæ Synodi, quam in Constitutione
 „felicitis memoriæ Gregorii Papæ XIII.
 „etiam Prædecessoris Nostri edita ldi-
 „bus Januarii anni millesimi quingen-
 „tesimi septuagesimi quinti provide or-
 „dinata sunt. „

XVII. „Perpendentes etiam Chri-
 „stianæ Reipublicæ in primis expedire,
 „ut Ministerium, ac potestas Clavium
 „in remittendis, retinendisquæ pecca-
 „tis recte exerceatur, declaramus Sa-
 „cerdotes, tam sæculares quam Regu-
 „lares, qui ab Episcopis obtinuerint
 „licentiam audiendi confessiones limi-
 „tatam, vel quoad genus personarum,
 „vel quoad tempus, non posse pœniten-
 „tiæ Sacramentum administrare extra
 „tempus, vel locum, vel genus perso-
 „narum ab ipsis Episcopis præscriptum,
 „quocunque Privilegio etiam in vim
 „Bullæ, [quæ appellatur Cruciatæ
 „sanctæ, competente nullatenus suf-
 „fraga-

Sæc. XVIII. „fragaturo. Cumque idem Innoce- „nu
 A. C. 1723. „tius Prædeceffor per fuas die decima „fia
 „nona Aprilis anni millefimi feptingee „re
 „tefimi expeditas literas decreverit „eli
 „cerdotibus tam sæcularibus quam Re „po
 „gularibus non licere Confefiones „D
 „rum, a quibus ex Indulto præditi „ta
 „Bullæ Cruciatæ ad id electi fuerint „ac
 „audire, absque præcedenti Approb- „lic
 „tione Ordinarii illius loci, in quo „re
 „pœnitentes degunt, & Confefiores „ca
 „ligunt, etiam ab Ordinariis aliorum „er
 „locorum ante approbati fuiffent, „pe
 „etiamfi pœnitentes Ordinariis illis, „ra
 „confefiores electos approbaffent, „tic
 „diti effent, necnon confefiones alie „la
 „factas, ac refpectively exceptas, nullas „M
 „fore irritas & invalidas, & confefiores „&
 „ipfo jure fufpenfos effe. Nos eamdem „lic
 „Conftitutionem approbantes, confir- „la
 „mantes & innovantes declaramus „ic
 „per prædictis Sacerdotibus tam Sæcu- „sp
 „laribus quam Regularibus ad Confef- „M
 „fiones excipiendas: vel ex vi præditi „cu
 „Bullæ cruciatæ, vel ex quocunque „in
 „Privilegio electis fuffragari minime „T
 „tiam poffe, quod approbati alias fuerint „bi
 „ab Epifcopo illo, qui aliquando fuerint „bu
 „Ordinarius loci, in quo confefiones „a
 „diendæ fint, fed talis tum temporis „g
 „amplius non exiftat, vel quia ab „to
 „manis excefferit, aut epifcopatus „to

Sæc. XVIII.
A. C. 1723.

„nuntiaverit, vel quia ad aliam Eccle-
„siam auctoritate Apostolica translatus
„reperiatur, sed necessariam omnino
„esse illius, qui actualiter & pro tem-
„pore ordinariam Jurisdictionem in ea
„Diæcesi exercent, approbationem. Hæc
„tamea suffragetur etiam tacita, eaque
„adesse censeatur quousque præcedens
„licentia, sive approbatio duret, &
„revocata ab eo non fuerit, in quo
„casu nova & expressa impetranda
„erit, si illa præcedenter obtenta, vel
„per temporis adscripti lapsum expi-
„raverit, vel per posteriorem revoca-
„tionem sublata fuisset. „

XVIII. Meminerint quoque Regu-
„lares se excipere non posse confessiones
„Monialium, tametsi eorum regimini,
„& gubernio subjectæ sint, nisi ultra
„licentiam suorum Prælatorum Regu-
„larium præcedat examen coram Epi-
„scopo Diæcesano faciendum, ejusque
„specialis quoad Confessiones dictarum
„Monialium approbatio, remota qua-
„cunque contraria consuetudine etiam
„immemorabili. „

XIX. Cumque ex eodem Concilio
„Tridentino Confessor extraordinarius
„bis, aut ter in anno offerri Moniali-
„bus debeat, qui omnium confessiones
„audiat, si in posterum Superiores Re-
„gulares quoad Monasteria ipsis subjecta
„toties prædictum extraordinarium con-
„fesso-

Sæc. XVIII. „fessorem deputare neglexerint, vel
A. C. 1723. „etiam ex proprio eodem ordine seu
 „per deputaverint, nec saltem semel
 „anno ad id munus elegerint sacerdo-
 „tem aut sæcularem aut Regularem
 „terius diversi ordinis Professore:
 „his casibus Episcopi pro suo arbitrio
 „& conscientia deputationem huius-
 „modi facere possint, nec illa quocumque
 „titulo aut prætextu a Superioribus Sa-
 „gularibus valeat impediri. „

XX. „Episcopi insuper abusus con-
 „nes, qui in Ecclesiis aut sæcularibus
 „aut Regularibus contra præscriptas
 „Cæremonialis Episcoporum & Rituum
 „lis Romani, & Rubricas Missæ
 „& Breviarii irreperierint, studeant eo-
 „nino remove. Et, si adversus ea
 „quæ in dicto Cæremoniali statuta sunt
 „consuetudinem etiam immemorabilem
 „allegari contingat, postquam receptum
 „noverint, aut eam non satis probatam
 „aut etiam probatam non suffragari
 „pote irrationabilem, de jure non possunt
 „executioni eorum, quæ in dicto Cære-
 „moniali constituta sunt diligenter
 „incumbant, nec ulla suspensiva
 „pellatio admittatur. „

XXI. „Sedulo pariter curent illi
 „Episcopi, ut eliminentur abusus
 „qui forsan tam quoad Ecclesiasticos
 „sæculares, quam quoad Regulares

Sæc. XVIII.
A. C. 1723.

„inducti fuerint aduersus Concilii Tri-
 „dentini Decretum de observandis, &
 „evitandis in celebratione Missarum
 „Sess. 22. & contra Regulares, si opus
 „fuerit, procedant ex Apostolica de-
 „legatione in eo decreto ipsis indulta,
 „postposita quacunque appellatione su-
 „spensiva, sed solum reservata in de-
 „volutivo super quocunque dubio, quod
 „excitari contigerit, declaratione Con-
 „gregationis pro tempore existentium
 „S. R. E. Cardinalium memorati Con-
 „cilii interpretum. „

XXII. „Cumque circa Missarum ce-
 „lebrationem in privatis Oratoriis, nec-
 „non circa usum Altaris gestatorii a
 „piæ memor. Clemente Papa XI.
 „Prædecessore etiam Nostro opportu-
 „num decretum fuerit promulgatum
 „die 15. Decembris Anni 1703. Episcopi
 „dent operam, ut omnia ibidem statuta
 „etiam in Regnis Hispaniarum serven-
 „tur, idemque Decretum in suis re-
 „spective Diæcesibus, ut facilius om-
 „nibus innotescat, publicari faciant,
 „addita etiam prohibitione, ne in privatis
 „Regularium Cellis, sive cubiculis eri-
 „gatur altare pro re Sacra ibidem fa-
 „cienda, & contra quoscunque contra-
 „venientes Censuris etiam Ecclesiasticis
 „procedant, adhibita quoad Regulares
 „auctoritate Sedis Apostolicæ in me-
 „Hist. Eccles. Tom. LXXI. Na mo-

Sæc. XVIII. „morato decreto ipsis delegata, remota

A. C. 1723 „taque quacunque contraria consuetudine

„dine etiam immemorabili. Declaramus tamen, quod cum in prædicto

„decreto statuatur, non licere Episcopis extra domum propriam inhabitare

„nis in domibus Laicis erigere Altaria, ibique sacrosanctum Missæ sacrificium celebrare, sive celebrari facere, huiusmodi prohibitio intelligenda sit de domibus etiam Laicis, in quibus ipsi Episcopi forte occasione vacationis, vel itineris hospitio eriguntur, ut nec etiam quando Episcopi in casibus a jure permixtis, de speciali Sedis Apostolicæ licentia absentes a domo propriæ ordinarie habitationis, moram idcirco faciunt in aliena domo per modum similitudinis: his enim casibus licita erit erectio Altaris ad effectum prædictæ celebrationis non secus ac in domo propriæ ordinarie habitationis. XXIII. „Præcipimus quoque accurate attendi, & adimpleri quæcumque alia præscribuntur in ejusdem generalis Synodi Sess. 25. de Regularibus & Monialibus. Cumque in capitulis amplissime derogetur omnibus contrariis privilegiis sub quibuscunque multis verborum conceptis, ac nominatum magnum appellatis, etiam in futurum

„rate attendi, & adimpleri quæcumque alia præscribuntur in ejusdem generalis Synodi Sess. 25. de Regularibus & Monialibus. Cumque in capitulis amplissime derogetur omnibus contrariis privilegiis sub quibuscunque multis verborum conceptis, ac nominatum magnum appellatis, etiam in futurum

„rate attendi, & adimpleri quæcumque alia præscribuntur in ejusdem generalis Synodi Sess. 25. de Regularibus & Monialibus. Cumque in capitulis amplissime derogetur omnibus contrariis privilegiis sub quibuscunque multis verborum conceptis, ac nominatum magnum appellatis, etiam in futurum

„rate attendi, & adimpleri quæcumque alia præscribuntur in ejusdem generalis Synodi Sess. 25. de Regularibus & Monialibus. Cumque in capitulis amplissime derogetur omnibus contrariis privilegiis sub quibuscunque multis verborum conceptis, ac nominatum magnum appellatis, etiam in futurum

„rate attendi, & adimpleri quæcumque alia præscribuntur in ejusdem generalis Synodi Sess. 25. de Regularibus & Monialibus. Cumque in capitulis amplissime derogetur omnibus contrariis privilegiis sub quibuscunque multis verborum conceptis, ac nominatum magnum appellatis, etiam in futurum

„rate attendi, & adimpleri quæcumque alia præscribuntur in ejusdem generalis Synodi Sess. 25. de Regularibus & Monialibus. Cumque in capitulis amplissime derogetur omnibus contrariis privilegiis sub quibuscunque multis verborum conceptis, ac nominatum magnum appellatis, etiam in futurum

Sæc. XVIII.
A. C. 1723.

„tione obtentis, necnon Constitutioni-
„bus & Regulis etiam juratis, atque
„etiam consuetudinibus vel præscrip-
„tionibus etiam immemorabilibus,
„sciant omnes derogationem hujus-
„modi non ad ea tantum referri, quæ
„in prædicto capite continentur, sed e-
„tiam ad alia, quæ in singulis supe-
„rioribus capitulis ejusdem sessionis
„constituta sunt.,

XXIV. „Ad hæc, ut recta in judiciis
„ratio seruetur, præcipimus, quod ubi
„in causis criminalibus Ordinarii loco-
„rum in Regnis Hispaniarum processe-
„rint ex officio, hoc est non ad ullius
„querelam, sive accusationem, si ab
„eorumdem ordinariorum sententiis
„Appellatio, & ad Sedis Apostolicæ
„Nuntium, vel ad Metropolitanos in-
„terposita fuerit, tunc (ne alioquin, si
„nullus actoris partes gerat, delinquen-
„tes pœnam effugiant) Procuratores
„Nuntiatuæ Apostolicæ, & respective
„etiam Curie Metropolitanæ instantias
„aliosque actus desuper necessarios pera-
„gant, & prosequantur, ut prædictæ
„Ordinariorum sententiæ justam con-
„firmationem & executionem obtineant.
„Quod si dictis Procuratoribus fiscali-
„bus non citatis & inauditis, contra-
„rias sententias in gradu Appellatio-
„nis proferri contigerit, istæ prorsus
„nullæ sint, ac irritæ cum omnibus
Nn 2 „actis

Sæc. XVIII. „actis & gestis, nullumque sortiri
 A. C. 1723. „beant effectum, quinimo præcedens

„Ordinariorum sententiæ executioni
 „mandentur, perinde acsi Appellati
 „ab iis interposita nullatenus fuisset.

XXV. „Cæterum cum generaliter
 „circa appellationes & inhibitiones
 „tis provisum fuerit per Constitutiones
 „piæ mem. Innocentii Papæ IV. Predecessoris
 „decessoris etiam Nostri in cap. *de*
 „*mana*, ac etiam per Decreta Concilii
 „Tridentini, itemque alia edita
 „16. Octobris 1600. a Congregatione
 „Negotii & consultationibus Episcoporum
 „porum & Regularium præposita
 „a præfato Clemente VIII. Prædecessore
 „fore confirmata, ac denique etiam
 „alia promulgata tempore Pontificatus
 „fel. mem. Urbani Papæ VII. Predecessoris
 „decessoris itidem Nostri die videlicet
 „5. Septembris 1626. volumus & mandamus,
 „quod quidquid in omnibus
 „memoratis Constitutionibus & Decretis
 „tis statuitur, diligentissime per omnes
 „iis comprehensos observetur in casibus
 „ad curias Ecclesiasticas pertinentibus
 „in Regnis Hispaniarum, quacumque
 „consuetudine etiam immemorata
 „vel quovis Privilegio. aut Stylo
 „cedendi etiam quasdam Inhibitiones
 „nuncupatas temporarias penitus
 „clulo. „

XXVI. „Quo vero ad *Judices* Sæc. XVIII. A. C. 1723.
 „conservatores, & modum ac facultatem procedendi in causis civilibus, quæ ad eorum cognitionem pertinere possint, inviolate custodienda erit Norma præscripta in Constitutionibus fel. rec. Innocentii IV. Alexandri IV. Bonifacii VIII. Gregorii XV. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum hac de re editis, necnon in Decretis Concilii Tridentini sub pœnis ibidem contentis, quas præsentis Nostræ Constitutione innovamus & confirmamus, hoc etiam addito, ut iidem Judices Conservatores, & mandatorum suorum executores exhibere debeant Episcopis, aliisque locorum Ordinariis literas suæ Deputationis, quarum vigore procedere intendant.”

§. XVI.

Hujus Reformationis successus.

Postquam Philippus V. Hispaniæ Rex Vitæ Card. tom 2. in
 hanc Constitutionem Pontificiam vita Card. Bellug. pag. 415.
 receperat, confestim illam ad Castiliæ Holb. Hist. Eccl. t. 4. pag. 275.
 Senatum transmisit, eo fine, ut eam inspiceret, atque examinaret, utrum nihil Hispanicæ Monarchiæ libertatibus, Eccl. t. 4. pag. 275.
 juribusque contrarium in illa contineretur: facta Senatus relatione mox

Nn 3

Phi-